

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Ariminense Concilivm Oecvmenicvum Et Vniversale, approbatum, Eusebio & Hypatio coss. habitum, In quo CCCC. episcopi, omnes fere catholici, Arianis confessionibus reiectis, Nicaenam fidem confirmarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

^aARIMINENSE ^bCONCILIVM**^cOECVMENICVM ET VNIVERSALE,****^dapprobatum, ^eEusebio & Hypatio
coff. habitum,***^fIn quo cccc. episcopi, omnes fere catholici, ^gArianis confessionibus reiectis, Nicenam fidem confirmarunt.*

ACTA huius Concilii, præter epistolam Synodicam, quam infra subiiciemus, interierunt. Quæ ex diuersis antiquis auctoribus potuerunt reperiri fragmenta, congrua compaginatione sibi inuicem coherentia, hic intexemus; ex quibus ipsium Concilium, quantum fas est, prope integrum reddemus.

NOTÆ.

Ariminum
quæ & qua-
lis vrbs.

^a *Ariminense.*] Sic dictum ab Arimino, quæ est vrbs Æmiliæ in Italia, a flumine propinquo eiusdem nominis sic dicta. Hæc quondam Vmbrorum colonia fuit, sicut & Rauenna; verum vtraque Romanos inquilinos accepit. Ptolemæo Lagi filio apud Ægyptios imperante, Sempronio & Appio coff. ædificata fuit. Octavius eam ampliavit; Diocletianus a Liburnis dirutam restaurauit, fufisque Liburnis arcum triumphalem in ea extruxit. Vide Ptolemæum & Plinium.

Causa Con-
cili.

^b *Concilium.*] Cum Sirmiensi Synodo absoluta, Ariani non tam inter se pace astricti, quam maiore discordia diuisi essent, statuerat imperator, Diacono & Cereali consulibus, anno Christi 358. ad eodem inter se conciliandos Nicomedie Concilium congregare: verum vrbs illius prodigioso interitu impeditus, Eusebio, & Hypatio coff. ann. Christi 359. ad eadem fidei controuersias componendas œcumenicam Synodum indixit, eamque in duas diuisit, statuens vt occidentales Arimini, orientales Seleuciæ in Isauria conuenirent; eo nimirum fraudulento Arianorum consilio, vt orthodoxi loco diuisi, animis & votis inter se diuiderentur, & quia facilius esse putarent, paucioribus quam simul omnibus imponere.

Oecumeni-
cum est.

^c *Oecumenicum.*] Hoc Concilium, ad quod orientales cum occidentalibus inuitati etiam accessissent, nisi impio Arianorum suasu, ad mandatum imperatoris Seleuciæ congregati fuissent, cui quadringenti & amplius episcopi, cum Vincentio aliisque legatis Liberii pontificis Romani interfuerunt, quodve ob causam, vniuersam fidem & ecclesiam concernentem indictum fuerat, ab Athanasio de Synod. merito vniuersale Concilium appellatur. Verba illius hæc sunt: *Primum quidem ego admiror, idemque arbitror quemlibet prudentem facere, quod cum vniuersale Concilium indictum esset, idque omnes*

ANNO
CHRISTE
359.

expectarent, de repente diuisio facta sit, adeo ut isti illuc, illi conuenirent istuc: sed hoc absque dubio numinis prouidentia procuratum est, ut in singulis Conciliis, hic quidem sincera pureque fidei sententia apparent; illic autem suspecta, incertaque ingenia cum suis moribus se ostenderent. Hæc Athanasius.

^d *Approbatum.*] Duo Concilia Ariminensis Synodi nomine insignita reperiuntur. Vnum legitimum & germanum, Arimini vere habitum, in quo Ariana confessione Sirmii edita, omnium patrum consensu explosa, Nicæna fides cunctorum suffragio stabilita fuit; quæ uero Ariani cum Ursacio & Valente, sociisque eorum presentibus, communipatrum sententia condemnati fuere. Alterum spurium est & illegitimum, alibi uerius quam Arimini habitum, sed hoc nomine appellatum, ut infra patebit. Prius catholicum est, & summa laude dignum. Posterius uero Arianorum Conciliabulum fuit, meritoque a Bellarmino inter reprobata reiectum. Sicut igitur ad obsecrandam gloriam & auctoritatem duorum uniuersalium Conciliorum catholicorum Nicæni & Sardicensis, Ariani alibi eiusdem nominis Synodos coegerunt; ita ad abolendam hanc priorem rite uereque peractam Ariminensem Synodum catholicam & orthodoxam, aliam alibi, ut infra dicemus, celebrarunt, quæ priore abrogata, Ariminensem nominarunt, & summis laudibus extulerunt. Vnde sicut Sardicense ab Augustino, aliisque doctis uiris plane reiectum fuit, quod ignorarent duplicis generis Sardicentia reperi: ita etiam fortasse accidit, ut Bellar. lib. 1. cap. 6. nulla facta distinctione Ariminensis legitimi ab illegitimo, illud inter reprobata enumerarit. Hæc ex Athanasii lib. de Synod. Ambros. epist. 32. Baron. ann. 359. num. 49. 50. & 51.

An fuerit
approbatum.Duo Con-
cilia inue-
niuntur
Ariminen-
sia appella-
ta.

^e *Eusebio & Hypatio consulibus.*] His consulibus Concilium Ariminense habitum fuisse Arimini, recitata tertia Sirmiana fidei professio, epistola imperatoris Constantii ad Synodum scripta, ac demum formula fidei a patribus huius Concilii conscripta, aperte testantur: prædictorum enim consulum nominibus notata reperiuntur. Recte igitur hoc Concilium, ann. Dom. 359. qui est Liberii octauus, & Constantii 29. celebratum fuisse asseritur.

Tempus
Concilii.

^f *In quo quadringenti episcopi omnes fere catholici.*] De numero episcoporum ita Seuerus lib. 2. *Missis per Illyricum, Italiam, Africam, Hispanias, Galliasque magistris officialibus, acciti atque tracti quadringenti & aliquot amplius occidentales episcopi Ariminum conuenere, quibus omnibus annonæ & cellaria dari imperator præceperat: sed repudiatibus fiscalibus, propriis sumptibus uiuere maluerunt.* Ex his iuxta Athanasium lib. de Synod. quinquaginta; Seuerum, octoginta tantum Ariani; reliqui omnes catholicæ fidei defensores fuerunt. *Cum igitur ambarum partium episcopi Ariminum peruenissent, mox fit, inquit Seuerus, partium secessio: ecclesiam nostri obtinent; Ariani tantum locum de industria vacantem orationis loco capiunt: sed hi non amplius quam octoginta, reliqui nostrarum partium erant.*

Numerus
episcoporum.Ex his quot
fuerint Aria-
ni.

^g *Arianis confessionibus reiectis.*] Episcopis loco, tempore, & nu-

Acta Con-
cilii.

mero prædicto congregatis, factum est initium Concilii. Principio legebatur epistola, qua teste Sozomen. lib. 4. cap. 16. imperator petebat vt primum ambigua in fide ab episcopis deciderentur: deinde causæ episcoporum cognoscerentur, actaque tandem Concilii vniuersa ad se per decem legatos vtriusque partis referrentur. Cum deinde coeptum est agi de fide, postularunt Ariani, vt antiquatis fidei formulis omnibus aliis anterioribus, Sirmiana fidei confessio tertia, Sirmii edita, a Constantio approbata, & per Valentem hic recitata, retineretur; idque propterea in primis, quod in ea Filius Patri per omnia similis esse diceretur. Verum cum in eadem nomina *substantiæ & consubstantialitatis* dolose suppressissent, vt scilicet his vocibus abdicatis, Nicænam fidem euerterent, & ad Arianam blasphemiam aditum patefacerent: fraude & improbitate cognita, patres orthodoxi nihil de orientalibus, sicut per literas imperator petiuerat, statuentes, Arianam hæresin cum suis sectatoribus damnarunt, atque reiectis aliis fidei formulis, vnicum dumtaxat Nicænum fidei symbolum comprobarunt. Sententiam Concilii apud Athanasium & Hilarium extantem infra subiiciemus. His a Synodo catholica definitis, decem legati catholici ad imperatorem cum epistola Synodica mittuntur, vt ab iis de rebus in Concilio gestis informetur. Ab Arianis toridem ablegati catholicos anteuerentes, falsis suis relationibus aures imperatoris præoccuparunt, idque suo more effecerunt, vt neque catholici legati apud comitatum, neque patres Concilii ante expeditionem contra barbaros tentatam, Arimino discedere permitti fuerint. Abeundi licentiam per literas responsorias ad eum rescriptas illi quidem postularunt, nihil tamen impetrarunt, ideo quod ab expeditione barbarica reuersus constituisset, omnes omnino catholicos Arimini congregatos per vim & tormenta adigere, vt eam, quam Ariani alibi sub nomine Ariminenfis Concilii formulam fidei vulgaturi erant, omnes subscriptione sua firment. Vide notas sequentis Conciliabuli. Hæc ex Athanasio, Socrate, Sozomeno, Hilario. Baronius anno 359. num. 5. & seqq.

Ariana hæresis cum auctoribus damnatur.

ANNO
CHRISTI
359.

EPISTOLA CONSTANTII

AD SYNODVM ARIMINENSEM,

Qua monuit ne quid de orientalibus, qui seorsim conuenirent Seleuciæ, definire præsumerent.

*Victor Constantinus * Maximus triumphator semper
Augustus episcopis.*

* Constantini.

Extrat apud
Hilar. frag.
lib. 2. pag.
44.

CONTINENT priora instituta, venerabiles, sanctimoniâ legis rebus ecclesiasticis niti: satis superque perspeximus literis ad nostram prudentiam datis, iisdem oportere operam dare: cum profecto & episcoporum id officio

ANNO CHRISTI 359.
 congruat, & salus omnium longe lateque populorum hoc fundamine roboretur. Sed res admonuit instituta rursus *existere. Non enim aliquis definita geminari superfluum iudicabit, cum rebus consueuerit admonitio augere cumulum diligentia. His ita se habentibus, de fide atque vnitatem tractari debere cognoscat sinceritas vestra, & operam dari ut ecclesiasticis rebus ordo competens praebeatur. Discurret namque cunctorum posteritas vbique populorum, & concordia fida seruabitur, cum penitus amputatis *nec huiusmodi quaestionibus cunctis sectando commouerit, res ista non debet ita intentionem animi propagare. Non enim de orientalibus episcopis in Concilio vestro patitur ratio aliquid definiri. Proinde super his tantum quae ad vos pertinere cognoscit grauitas vestra, tractare debebitis, & completis celeriter vniuersis, consentiente consensu, decem mittere ad comitatum meum, ut prudentiae vestrae prioribus literis intimaui-
 mus. Praedicti enim poterunt omnibus, quae eisdem orientalibus proposuerint, respondere, vel tractare de fide, ut exitu competenti omnis quaestio terminetur, & ambiguitas sopiatur. Quae cum ita sint, aduersus orientales nihil statuere vos oportet, aut si aliquid volueritis contra eosdem praedictis absentibus definire, id quod fuerit vsurpatum irritum euanescet effectu. Non enim illa vires habere poterit definitio, cui nostra statuta testantur iam nunc robur & *cupiam denegari. Quae cum ita sint, moderatione religionis venerabilibus antistitibus consentanea debetis veneranda perficere, ut id quod religio postulat, explicetur, & quod audiri prohibet ratio, nullus vsurpet. Diuinitas vos seruet per multos annos parentes
 K. dat. 6. Kal. Iunias Eusebio & Hypatio coss.

Constant.
 Imp. altera
 epist. ad Synod.
 Arimin.

SENTENTIA SYNODI.

Quamdiu par & possibile erat, fratres carissimi, catholica Synodus, & sancta ecclesia, sua patientia & tolerantia pertulit indigne Ursacium, & Valentem, Caium, Germinium, & Auxentium; qui alias alia sentientes, omnes ecclesias perturbauerunt, & nunc in praesentia ausi sunt haereticas sententias orthodoxae fidei asserere, & Nicenam Synodum hostem Arianae haeresis

Exstat apud
 Athan. lib.
 de Synod.

demoliri, suamque sed peregrinam & alienissimam a sanctissima ecclesia fidem conscriptam promulgare, quam nos recipere, nefarium putauimus. Qui cum iam pridem hæretici essent, etiam nunc deprehensi sunt contraria sentire: quos ad communionem nostram accedere prohibuimus, eosque in præsentia nostris verbis condemnantes, a cœtu fidelium reiicimus. Vos item quod videbitur de istis statuere, ut vniuscuiusque cognitio ex sua subscriptione robur habeat. Vnanimiter vos episcopi dicimus. Prædicti isti inimici detrahantur ab ecclesia, ut catholica ecclesia in pace permaneat.

ANNO
CHRISTI
359.

DEFINITIO CATHOLICA CONCILII

Ariminensis apud Hilarium extans hæc est.

Extat apud
Hilar. frag.
lib. 2. p. 45.
& 46.

Incipit definitio catholica habita ab omnibus catholicis episcopis, priusquam per terrenam potestatem terri, hæreticorum consortio sociarentur in Concilio Ariminensi.

Si credimus placere omnibus posse catholicis symbolo accepto nos recedere non oportere, quod in collatione apud omnes integrum re cognouimus: nec a fide recessuros, quam per prophetas a Deo Patre per Christum Dominum nostrum, docente sancto Spiritu, & in euangeliiis & in apostolis omnibus suscepimus, ut per traditionem patrum secundum successionem apostolorum vsque ad tractatum apud Nicæam habitum contra hæresim, quæ tunc temporis exurrexerat, positum nunc vsque permanet. Quibus omnibus nec addendum aliquid credimus, nec minui posse manifestum est. Placet ergo nihil nouum fieri: substantiæ quoque nomen & rem a multis sanctis scripturis insinuatam mentibus nostris, obtinere debere sui firmitatem. Quam rem cum suo nomine ecclesia catholica cum doctrina deifica semper confiteri & profiteri consuevit. *Subdit auctor.* Huic definitioni omnes in vnum catholici conspirantes subscriperunt.

DAM-

ANNO CHRISTI 359. DAMNATIO ARIANAE HAERESIOS
apud Hilarium extans.

Damnatio blasphemiae Arii, & expositio integra & catholicae fidei, quam catholici in tractatu Ariminensi firmaverunt, & manu sua subscripserunt.

Extat apud
Hilar. frag.
lib. poste.
de Synodo
Ariminen-
si.

Blasphemiae Arii, licet antehac fuerint damnatae, latebant tamen occulta, quia eum blasphemasse ignorabatur. Verum fauente Deo, procuratum est, ut constitutis nobis apud Ariminum, eius pestifera haeresis repeteretur. Et ideo simul cum eius blasphemias omnes quoque haereses, quae antehac exurrexerunt contra catholicam & apostolicam traditionem, sicut iam dudum damnatae sunt praeteritis Conciliis & diuersis in locis, nos quoque damnamus, & anathematizamus eos, qui dicunt Filium Dei nullis extantibus, & de alia substantia, & non de Deo Patre natum Deum verum de Deo vero.

Et si quis Patrem & Filium duos Deos, hoc est, non nota duo principia dixerit, & non Patris & Filii vnam deitatem profiteatur, anathema sit.

Si quis Filium Dei creaturam vel facturam dixerit, anathema sit.

Si quis Deum Patrem ipsum de Maria natum, eundemque Patrem & Filium dixerit, anathema sit.

Si quis Filium Dei de Maria initium sumpsisse dixerit, vel fuisse tempus quando non erat Filius, anathema sit.

Si quis Filium Dei non vere inenarrabiliter de Deo Patre natum, sed adoptiuum filium dixerit, anathema sit.

Si quis Filium Dei aut temporalem, aut hominem solum, & non ante omnia saecula de Deo Patre natum profiteatur, anathema sit.

Si quis Patris & Filii & Spiritus sancti vnam personam, aut tres substantias diuisas dixerit, & non perfectae Trinitatis vnam deitatem profiteatur, anathema sit.

Si quis Filium Dei esse ante omnia quidem saecula, & non ante omne omnino tempus dixerit, ut ei tempus assignet, anathema sit.

Si quis creata omnia non per Verbum, sed sine eo vel ante eum facta dixerit, anathema sit.

Si quæ autem alia blasphemiæ Arii, vel cuiuslibet, re-
pertæ fuerint, similiter anathematizamus.

ANNO
CHRISTI
359

EPISTOLA SYNODICA
PER LEGATOS AD CONSTANTIVM
TRANSMISSA, HÆC EST.

Estat apud
Athanas. de
Synod.

DEI iussui, tuoque pio edicto parentes, quæ olim dogmatibus tradita ita esse, vt tradita sunt, nostris suffragiis stabilienda iudicauimus. Nam Ariminum ex omnibus ad occidentem positis ciuitatibus in vnum conuenimus, vt fides catholica ecclesiæ cognosceretur, & qui alterius opinionis essent, manifesti fierent. Ibique post longam deliberationem optima visa est ea fides, quæ hætenus vsque a priscis temporibus perdurauit; quam & propheta, & euangelista, & apostoli per Dominum nostrum Iesum Christum prædicarunt, qui est tui imperii custos, & tuæ valetudinis defensor. Statutum est igitur, vt eam retinentes coleremus, & colentes vsque ad finem conseruaremus. Indecens enim & nefarium, aliquid ex recte & iuste decretis, & ex Nicææ publice cum illustrissimo principe Constantino patre tuo per accuratam deliberationem constitutis immutare velle: in quibus tanta doctrina est & prudentia, vt ea vbique deprædicata ad omnium aures animosque peruenerit, quæ sola hostis & interfectorix Arianae hæreseos, & per quam non illa sola, sed & reliquæ hæreses sublatæ sunt: in qua certe & addere aliquid, temerarium est; & auferre, periculosum: quorum si alterutrum fiat, erit hostibus quidlibet agendi libera facultas.

De damnatione Vrsacii & Valentis.

Atque ea de causa Vrsacius & Valens, iam pridem socii & astipulatores Ariani dogmatis, a nostra communionem, sententia data, segregati fuere: quam vt denuo recuperarent, de peccatis suis, in quibus se conscios agnoscebant, pœnitentiam veniamque postularunt, vt eorum synographæ testantur: & ob id illis venia gratiaque delictorum facta est. Hæc autem per id temporis facta sunt, cum Mediolani Synodus in confessum ibat, præsentibus ibidem Romanae ecclesiæ presbyteris: fuitque proinde nobis persuasissimum, iniquum esse, cum imperator Constans ab obitu suo dignus omni memoria hanc

ANNO CHRISTI 359.
 fidem omni cura & diligentia conscriptam promulgarit, tum demum ex quo ille baptizatus, ex hominibus in requiem sibi debitam translatus est, aliquid noui in ea fide moliri velle, & tot sanctos confessores & martyres huius placiti scriptores auctoresque contemnere; qui pro veteri lege, rituque ecclesie, in ea sententia permansere: quorum fidem Deus per Dominum Iesum Christum in tempora tui imperii contulit: per quem ita late regnas, vt etiam nostro orbi imperes.

Verum denuo miseri isti deplorati animi, nefario ausu, impia sententia sese pracones ostendunt, & omnia veritatis decreta conuellere nituntur. Eo enim tempore, quo pro tuo edicto Synodus cogebatur, ipsi fraudis suae consilia denudarunt: conati enim sunt per vafriem & tumultum, cum sociis istius factionis, Germinio, Auxentio, Caio, contentiones discordiasque seminantibus, nouas res facere. Quorum doctrina vna eademque omne genus blasphemiarum superat. Vbi autem viderent, non esse ibi homines eiusdem studii, neque qui illorum prauis sententiis astipularentur, in nostrum consilium se transfulerunt, vt viderentur aliud quippiam scribere: sed ipsi non ita diu postea animum suum ostenderunt. Ne igitur res ecclesiastica in easdem molestias cadant, neve turbatio & tumultus denuo omnia inuoluat & confundat; constanter visum est, olim decreta pro legitimis inconcussa seruanda, & istos a nostra communione submouendos esse.

Atque ideo legatos nostros ad tuam aequitatem misimus, qui tibi sententiam Synodi ex epistola ostenderent: idque legatis nostris ante omnia mandatum est, vt veritatem prisca & iustis rerum allegationibus probarent, & tuae sanctitati ostenderent, quod non, quemadmodum Vrsacius & Valens inquit, pax futura sit, si aliqua ex rebus iustis subuertantur. Nam quomodo pacifice agere poterunt, qui pacem tollunt; sed potius inde contentionem turbationemque tum reliquis ciuitatibus, tum Romanae vrbi oborituras esse. Quapropter supplicamus tuae humanitati, vt benignis auribus & sereno vultu nostros legatos intuearis, neque ad contumeliam mortuorum aliquid noui induci permittas; sed nos

Concil. Tom. 3.

B b ij

De inconstantia Vrsacii & Valentis.

De legatione ad Constantium missa.

finas in institutis decretisque maiorum permanere, quos magno ingenio, prudentia, & Spiritu sancto omnia fecisse asseuerauimus. Certe res nouæ quas isti moliuntur, credentibus incredulitatem, incredulis credulitatem inducunt.

Episcopi
petunt mis-
sionem.

Iterum te nostris supplicationibus conuenimus, vt iubeas episcopos peregre commorantes, quos & grauitas ætatis & paupertas affligit, quam facillime in patriam deduci; ne ecclesiæ, absentibus episcopis, deserta relinquatur. Id quoque nostris precibus addimus, quo nihil desit rerum priscarum, nihilque exuberet, sed omnia firma maneant, vsque a temporibus beati patris tui in hodiernum diem obseruata; ne nos posthac vexari, & a nostris diocesibus segregari permittas; sed vt episcopi cum suis populis pacem ad preces cultusque diuinos & otium habeant, orantes pro tuo imperio, salute, & pace, quam tibi in perpetuum diuinitas largiatur. Nostri porro legati subscriptiones, salutationesque episcoporum afferunt, qui tuam sanctitatem de hac causa ex ipsis sacris literis edocebunt.

EPISTOLA CONSTANTII AD CONCILIVM ARIMINENSE,

Qua episcopos Arimini suum ab expeditione barbarica reditum expectare iubet.

Constantius victor & triumphator Augustus, omnibus episcopis, qui sunt Arimini coacti, salutem.

Extat apud
Socrat. lib.
2. cap. 29.

QVAMQVAM vestrae sanctitati minime obscurum est, nos maximam curam diuinæ & venerandæ religionis Christi semper habuisse: tamen viginti episcopos, quos vestra prudentia ad legationem vestram obeundam misistis, hoc tempore ad nostrum conspectum admittendi, otium non erat. nam expeditio, quam contra barbaros in præsentia suscipimus, nos districtos tenet: & par est (vti nostis) vt ei, qui sit sacrosanctæ religionis negotia tractaturus, animus ab omni cura & perturbatione liber sit. Proinde episcopis mandauimus, vt Hadrianopoli nostrum reditum expectent: vti, cum ea quæ ad rempu-

ANNO
CHRISTI
319.

blicam pertinent, rite procurata fuerint; illa deinceps, quæ sint nobis proposituri, diligenter audire expendereque possimus. Vestræ autem grauitati interea ne molestum sit eorum reuersionem expectare; vt cum redierint, nostraque retulerint ad vos responsa, illa quæ sint ex vsu ecclesiæ catholicæ futura, possitis ad exitum perducere.

EPISTOLA SYNODI ARIMINENSIS AD CONSTANTIVM,

*Qua petiuit veniam Arimino discedendi ante hiemis
asperitatem.*

TVÆ clementiæ literas accepimus, imperator sanctissime, ex quibus didicimus, tibi, propter necessaria reipublicæ negotia, eo tempore non satis suppetiuisse otii legatos nostros in conspectum tuum admittendi, nobisque in mandatis dare, vt illorum reditum vsque eo expectemus, quoad tua prudentia intellexerit ea, quæ sunt a nobis conuenienter maiorum nostrorum institutis decisa decretaque. Ceterum iam per hæc literas confitemur, tibi que confirmamus, nos a nostro proposito & sententia nequaquam discessuros: legatis etiam nostris idem imperauimus. Quamobrem rogamus te, vt placido vultu literas hæc, a nostra modestia ad te perscriptas, legendas cures: quinetiam ea, quæ nostris legatis obeunda imposuimus, æqui bonique consulas. Illud præterea tua benignitas ista nobiscum intelligit, quam tristis & acerba res sit, tot ecclesias, in tuis istis beatissimis temporibus, episcopis suis destitutas esse: & propterea tuam clementiam iterum atque iterum obtestamur, imperator augustissime, vt ante hiemis asperitatem (modo tuæ pietati ita visum fuerit) nobis ad nostras ecclesias reuertendi facias potestatem, quo possimus Deo Patri omnipotenti, & Domino ac Salvatore nostro Christo Filio eius vnigenito, pro tuo regnò consuetas preces cum populo fundere, sicut & ante semper fecimus, & adhuc facere non desistimus.

Exrat apud
Socr. lib. 2.
cap. 29.